

خاطره

روایتی از روزهای کرونایی

آخرالزمان در یاسوج

سیدعلی مددزیدی

اسفند۱۳۹۸ بود که پس از تلخ کامی‌ای که در دی‌ماه گریبان ملت را گرفت، ایران نیز در پی جهان وارد روند تجربه یک‌شبهه آخرالزمان شد. انگار که در یک آن، کسی دکنه خاموش کردن دنیا را زده باشد؛ روند معمولی زیست انسانی در این کره متوقف شد، ترس و وحشت مثل یک دانه برف که در مسیر دامنه به بهمن تبدیل می‌شود، سونامی‌وار اکثر زمین را فتح کرد، هیچ چیز مثل دیروز نبود. انسانی که تا دیروز گمان می‌کرد در قرن ۲۱ بر مرکب علم، فتح‌الفوتوح کرده است، حالا همراه مر کبش در پشت بن‌بست این گذرگاه زانو به زمین زده بود. بشر چیزی را تجربه می‌کرد که شاید در یکی‌دو قرن اخیر، شبیهش را هم ندیده بود. همه این شرایط دست‌به‌دست هم دادند که بشر از دور دوار روزمرگی خارج و همین خروج به موتور مولد تولید روایت تبدیل شود. احتمالاً الان که دیگر انسان به حول‌وقوه پروردگار در نقطه امنی نسبت به آن اتفاق منحوس ایستاده است، تعداد زیادی از این‌ما ماجراها وقایع غریب، در آرشید ذهن هر کدام ثابت و ضبط شده باشند، البته ثبت و ضبط نامطمئنی که به مرور در حال کمرنگ‌شدن است و صد حیف که از دل این بی‌توجهی، آن تجارب بدیع تلخ و گاهی شیرین از بین بروند. در راستای اهتمام‌ورزی‌دن به این مهم و توصیه مقام معظم رهبری نسبت به ثبت روایات و وقایع آن دوره، حوزه هنری کیهیلوپه‌یوبوپرحمد آستین همت بالا زده و به کمک دکتر سعید جاودان‌سیرت اثری در همین حوزه تألیف کرده است.

«کلمات این کتاب در می‌کشند» مجموعه خاطرات دکتر سعید جاودان‌سیرت، رئیس بیمارستان شهید دکتر جلیل، مرکز اصلی درمان کرونا در استان یاسوج از اسفند۱۳۹۸ تا اردیبهشت ۱۴۰۰ است. ظاهراً اصل و اساس بنده متن کتاب از یادداشت‌های روزنویس خود دکتر و خاطر‌اتش از آن بازه زمانی تشکیل شده است و صرفاً گره تهیه زکاتی را حول قواعد نگارش در اثر پیاده کردند و مخاطب در کتاب با قلم خود جناب جاودان سیرت مواجه می‌شود. فصول بر اساس مقاطع زمانی نامگذاری شده‌اند و سیر روایت حداقل در فصل‌بندی مقید به زمان است، به گونه‌ای که از اسفند۱۳۹۸ شروع می‌شود و روزه‌روز پیش می‌رود و در نهایت در اردیبهشت دو سال بعد به پایان می‌رسد، البته در خود متن روایات گاهی پرش زمانی داریم که حالا نویسنده یا از طریق خطرات خودش یا دیگر افراد، قطار روایت را از مسیر اصلی زمانی و محتوایی‌اش خارج می‌کند. کتاب یک نقطه قوت و یک نقطه ضعف مهم دارد؛ اینکه ما در کتاب بدون هیچ واسطه و حجابی مخاطب شخصی‌شخصی دکتري هستیم که در بطن تمام وقایع و ماجراهای آن دوره یاسوج بوده، به شدت مهم است. هم از این جهت که سلح مستندبودن کتاب به این واسطه بالاتر می‌رود و هم از این وجه که خواننده خودش را در نزدیک‌ترین جایگاه ممکن به وقایع می‌بیند، اما از آن طرف روایت به خللی مبتلاست که مقداری جاذبه اثر را کاهش می‌دهد. خطابه‌های احساسی و هشداری حول این بیماری، تکراری شدن سوزوه روایت‌ها و پرش‌های متعدد از دل روایت از جمله مواردی هستند که روند روایت را کند می‌کنند و به تبع همین موضوع خواننده را به ورطه کسالت می‌اندازند.

مخلص کلام آنکه «کلمات این کتاب درد می‌کشند» با وجود اینکه روایتش ضرب‌وزور مناسبی ندارد، اما قطعه مهمی از تاریخ رویارویی یاسوج با آن شبه‌آخرالزمان است که احتمالاً برای علاقه‌مندان به آثار خاطره‌محور می‌تواند جذاب باشد.

نمایش

اندر احوالات «مجالس مضحکه» این شبیه‌های شادی آور

سمیه دهقان‌زاده

«**شبیه‌شادی آور**» نقطه‌مقابل شبیه‌خوانی معمول است. این تعزیه طنز، اثری نمایشی با درونمایه فکاهی است که در آن دشمنان ائمه(ع) و مخالفان اسلام به تمسخر کشیده می‌شوند، نمونه‌اش تعزیه طنز «مجالس مضحکه ابوخلیق» است که در اعیاد شعبانیه که گذشت در تالار حوزه هنری روی پرده رفت و لیخند بر لب مخاطبان آورد.

■ ■ ■

من که نامم «سنان» بی‌دین است/کار من کشتن شه دین است پدرم سوخت زین سفر کردن/از طلا بهتر است، این مردن

من که خولی، بدتر نامم است/آتش زهر کین به جام است

از ترس حضرت مختار/شده نزدیک، گونهم به فرار من که مادر نموده شمرم نام/همه عالم، مار شده است به کام یک مختار در تدارک جنگ /کرده بر مار، زمان و حوصله تنگ

اینها سخنان «سنان بن انس نجعی» و «خولی بن یزید اصبحی» و «شمر بن ذی الجوشن» سپه‌رویان واقعه کربلا، از زبان بازیگران آنها در تعزیه‌ای متفاوت است؛ شبیه‌خوانی شادی آور.

یله در دست خواندید، «شبیه شادی آور»؛ یک ترکیب ضدنقدیض که در مقابل شبیه‌خوانی معمول قرار می‌گیرد. به صورت کلی‌ساختار اصلی در تعزیه تقابل خیر و شر است، اما اگر از کم‌وکیف تعزیه شادجویا شوید، باید بگوییم تعزیه‌ای است که در آن دشمنان ائمه(ع) و

مخالفت اسلام به تمسخر کشیده می‌شوند.

به عیادت، ماتمسرا شده کربلایی! رفتار، کردار و گفتار اشقیا مورد تمسخر قرار گرفته است و زبونی، دنیادوستی، ستمگری و مقام‌پرستی آنها

ادبیات داستانی

سمیه دهقان‌زاده

«**جاده جنگ**» عنوان مجموعه‌ای ۱۲جلدی به قلم منصور انوری است؛ رمانی بلند و تاریخی که در کنار داستانی پرکشش و عاشقانه بخشی از تاریخ پرفرازفرود کشور، از آغاز جنگ جهانی دوم تا پایان جنگ تحمیلی را از زبان شاهدان کنونی برای مخاطبان تصویر می‌کند.

■ ■ ■

کربلایی گفت: «ز مشهد چه خبر مددآقا؟»

–مشهد… ماتمسرا شده کربلایی!

–طیاره‌های روس اومدن؟!

–مگه شما خبر دارید؟

–آخه اینجا هم اومدن!

–چی گفتی کربلایی؟! طیاره‌های روس بینالود هم اومدن؟!

–یله محمدآقا، اومدن کاغذ ریختن، چرخ زدن و رفتن.

–چه جور کاغذی؟!

خلیق گفت: «چهار بار به مشهد حمله کردن؛ دو بار صبح، دو بار هم بعد از ظهر… خیلیا کشته شدن کربلایی… بیشترشون سرباز بودن.»

محمد کیهان پرسید: «ینجا کسی طوریش نشد؟ موضوع کاغذی بود کربلایی؟»

–نه محمدآقا! نه تیزی در کردن، نه نام‌انداختن… البت مردم خیلی ترسیدن… بالا و پایین چرخ زدن دست آخر، دستمسته کاغذ سرخ و آبی ریختن و رفتن.

– کاغذ سرخ و آبی؟! آخه برای چی؟!چی نوشتن توی کاغذ؟!

راه‌دار گفت: «سیدصالح کاغذارو خوانده، روسا گفته بودن به بینالود میان… نوشته بودن با مامت ایران سر جنگ ندارن. میان کمکشون کنن.»

محمد کیهان برآشفته گفت: «بیجا گفتن! اینجیا! چطور سرر جنگ ندارن؟! پس چرا مشهد رو به خاک و خون کشین.»

فرهنگی

فرهنگی۴۰۶۰۲۸۸۵

نگاهی به نمایش «مجالس مضحکه ابوخلیق»

اندر احوالات «مجالس مضحکه» این شبیه‌های شادی آور

در مقایسه با نیک‌خواهی و از خودگذشتگی (اولیاء) نمایش داده می‌شود. اشقیای تعزیه معمولاً یا کلام، رفتار و خلق و خوی ناسالم، فطرت زشت خود را بروز می‌دهند و گاهی با حرکات مذبوحانه و طنزآمیز باعث خنده تماشاگران می‌شوند. این نوع از تعزیه در اعیاد مذهبی، جمع‌ها و مناسبت‌های شاد بر گزار می‌شود، نمونه‌اش تعزیه طنز «مجالس مضحکه ابوخلیق» که پس از ۲۰سال در کشور با سرپرستی ابوالفضل میرزا احمدی و به همت مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری، احیا و اجرا شد.

این نمایش که در چهار اجرا شامل اعرابی جاسوس، مضحکه‌ابوخلیق، عقوبت شمر و این زیاد و جشن عروسی بلقیس و حضرت سلیمان است، در اعیاد شعبانیه که گذشت در تالار اندیشه حوزه هنری روی صحنه رفت و لیخند بر لب مخاطبان آورد؛ مخاطبانی که آخرین شب نمایش و در جشن عروسی بلقیس و حضرت سلیمان سالن را سرسبز کرده بودند و تا پایان نمایش مانند تاین اثر نمایشی را تمام و کمال تماشا کنند.

این نمایش که در چهار اجرا شامل اعرابی جاسوس، مضحکه‌ابوخلیق، عقوبت شمر و این زیاد و جشن عروسی بلقیس و حضرت سلیمان است، در اعیاد شعبانیه که گذشت در تالار اندیشه حوزه هنری روی صحنه رفت و لیخند بر لب مخاطبان آورد؛ مخاطبانی که آخرین شب نمایش و در جشن عروسی بلقیس و حضرت سلیمان سالن را سرسبز کرده بودند و تا پایان نمایش مانند تاین اثر نمایشی را تمام و کمال تماشا کنند.

یک عاشقانه – تاریخی ۵۰ساله در دل «جاده جنگ»

این روایت که خواندید، برشی از جلد اول مجموعه ۱۲جلدی «جاده جنگ» به قلم منصور انوری از انتشارات سوره مهر است؛ رمانی بلند و تاریخی که در کنار داستانی پرکشش و عاشقانه، بخشی از تاریخ پرفرازفرود کشور، از آغاز جنگ جهانی دوم تا پایان جنگ تحمیلی را برای گویی آیینه تمام‌نمای ۵۰ساله ایران است، البته عبارت پیشین تعریفی بزرزق و برق نیست و کسب جوایز ادبی چون کتاب‌فصل، قلم‌زرین، کتاب سال و جلال آل‌احمد از سوی این کتاب، گواهی بر این مدعاست. انوری، نویسنده کتاب درباره فرازفرود و مستنداست به این مجموعه کتاب می‌گوید: «برای نوشتن «جاده جنگ» از رشپو مرکز اسناد استان قدس رضوی استفاده زیادی کردم و البته پای صحبت آدم‌هایی نشستم که روزهای اول حمله ضدانقلاب در کردستان هم به تصویر کشیده می‌شود. روایت «جاده جنگ» بر اساس وقایعات تاریخی است و حرف‌های ناگفته شاهدان عینی از روزهای اول حمله متفقین در داستان آمده‌و این خودنقطه‌عطف ماجرات. در یک نگاه کلی، داستان این اثر از خراسان شروع و به خراسان هم ختم می‌شود، از روز سوم شهریور ۱۳۲۰ و ماجرای هجوم روس‌ها از شمال شرقی خراسان به ایران و اشغال ایران از سوی متفقین آغاز می‌شود و با پایان جنگ تحمیلی عراق علیه ایران به پایان می‌رسد، البته در جلدهای میانی این مجموعه واقعه ۱۵ خرداد۱۳۴۲، فعالیت مبارزاتی گروه‌های اسلامی، تظاهرات مردمی، پیروزی انقلاب اسلامی، راپکاری‌های گروهک‌های ضدانقلاب در کردستان هم به تصویر کشیده می‌شود. هفت جلد نخست این اثر به جریان حضور روس‌ها در ایران اختصاص دارد و در جلدهای بعدی حادثه ۱۵ خرداد۱۳۴۴، مبارزات و پیروزی انقلاب اسلامی و چگونگی آغاز و پایان جنگ تحمیلی مدنظر قرار می‌گیرد، پنج جلد آخر این رمان هم به حوادث جنگ تحمیلی می‌پردازد. در این رمان سعی شده است نیم‌قرن از حیات کشور با جزئیات آورده شود؛ از آداب و سنن، فولکلور،

از تعزیه هم داریم که قالب آن فکاهی است و تماشاگر را به خنده وامی‌دارد.

مجلس ابوخلیق مضحکه هم از همین نوع است و ما در چهار شب، شبیه‌خوانی طنز انجام می‌دهیم. او ادامه می‌دهد: مختار کسی است که علیه امویان قیام کرد. اشقیای کربلا و هر که در کربلا و شهادت امام حسین(ع) و یارانش نقش داشت، تلاش می‌کرد از دست مختار و ابراهیم اشتر فرار کند. ما در تعزیه اعراب جاسوسی هر کدام از این اشقیا را روی صحنه می‌آوریم. آنها با شعر و موسیقی خود را معرفی می‌کنند و مقام در پی فرار هستند، البته اگر اصل تعزیه را بخواهیم اجرا کنیم، طولانی است و حتی به ۱۲ ساعت هم می‌رسد اما ما آن را کوتاه کردیم؛ قسمت‌های طنزش را آوردیم، چراکه هم ایام شادی است و هم در حوصله و وقت مجلس بگنجد.

این شبیه‌گردان درباره وجه تسمیه مجالس مضحکه ابوخلیق این طور می‌گوید: ابوخلیق کسی بود که از طرف ابن زیاد مأمور شد، در واقعه کربلا نام هر کدام از سپاه یزید که هلاک و هر که از سپاه امام حسین(ع) شهید شد، ثبت کند و در واقع دفترنویس کربلا بود. او وقت قیام مختار به دست ابراهیم اشتر افتاد و به دستور مختار به زندان افتاد. او از ترس، خود را به دیوانگی زد اما وقتی فلک شد، اسم و هویت خود را افش کرد و اسم مجالس مضحکه هم به خاطر همین دفترنویس کربلا به مجالس مضحکه ابوخلیق معروف شد. از میرزا احمدی درباره مجلس عروسی و بلقیس و حضرت سلیمان و استقبال کم‌نظیر مردم از تماشای این مجلس می‌پرسیم و او جواب می‌دهد: در سوره نمل ماجرای این ازدواج آمده و ما در این مجلس بخش‌های طنز و شادی‌وار گم‌شدن همدرد و تعریف این پرنده از بلقیس و نحوه آشنایی حضرت سلیمان با او و در نهایت ازدواجش را به نمایش گذاشتیم.

این هنر مند که اجراهایش گستره‌ای فراتر از سراسر ایران دارد، می‌گوید: سال ۱۳۷۰ بود که به چهل و چهارمین دوره جشنواره آوینون^(۱) در فرانسه دعوت شدیم و در آنجا شبیه‌خوانی معجزات امام رضا(ع) و شهادت امام حسین(ع) را اجرا کردیم. در این سنسشان هم اجرا داشتیم و همین راجعینی که گذشت، با گروه هم به کربلا رفتیم و تعزیه اجرا کردیم. ما از شعرهای میرزا^(۲) و فرزندش سیدکاظم معروف به میرعم در تعزیه‌های مان استفاده می‌کنیم. این شعرها دسته‌وگروخته و سینه‌به‌سینه به ما رسیده است، البته خود هم در اوقات فراغت هم نسخه‌نویسی می‌کنم و هم شعر می‌گویم. زمانی که از جناب میرزا احمدی در مورد دوست‌داشتنی‌ترین تعزیه‌ای که تا به حال اجرا کرده است، می‌پرسیم، می‌گوید: من همه تعزیه‌ها را دوست دارم و نمی‌توانم یکی از بین شان انتخاب کنم، پاسخی صادقانه که نقطه پایان گفت‌وگوی مان است و شاید شروع اندیشیدن به انواع تعزیه این هنر نمایشی – ایینی که جوامع مختلف آن را دیده و با آن ارتباط گرفته‌اند.

پی‌نوشت‌ها:

۱- این رویداد، جشنواره هنری سالانه است که هر تابستان در ماه ژوئیه در حیاط کاخ‌های پاپ و سایر نقاط شهر آوینون برگزار می‌شود و در سال ۱۹۴۷ از سوی ژان ویلار بنیان گذاشته شد، قدیمی‌ترین جشنواره موجود فرانسه و یکی از بزرگ‌ترین جشنواره‌ها در سطح جهان است. ۲- وی جزو نویسندگان سرسرای در ایران بود، در سرودن شعر و نوحه استعداد و تسلط بسیاری داشته و اشعار تعزیه زیادی سروده است.

کتاب جنگ

مسائل تاریخی ومذهبی ومنطقهای گرفته تانگاهی کامل به جنگ جهانی دوم و مسائل این جنگ که کشورمان را درگیر کرد. در «جاده جنگ» بسیاری از آداب و سنن فراموش‌شده شمال خراسان ثبت و ضبط شده است و از آغاز جنگ جهانی دوم تا پایان جنگ تحمیلی را برای گویی آیینه تمام‌نمای ۵۰ساله ایران است، البته عبارت پیشین تعریفی بزرزق و برق نیست و کسب جوایز ادبی چون کتاب‌فصل، قلم‌زرین، کتاب سال و جلال آل‌احمد از سوی این کتاب، گواهی بر این مدعاست. انوری، نویسنده کتاب درباره فرازفرود و مستنداست به این مجموعه کتاب می‌گوید: «برای نوشتن «جاده جنگ» از رشپو مرکز اسناد استان قدس رضوی استفاده زیادی کردم و البته پای صحبت آدم‌هایی نشستم که روزهای اول حمله ضدانقلاب در کردستان هم به تصویر کشیده می‌شود. روایت «جاده جنگ» بر اساس واقیات تاریخی است و حرف‌های ناگفته شاهدان عینی از روزهای اول حمله متفقین در داستان آمده‌و این خودنقطه‌عطف ماجرات. در یک نگاه کلی، داستان این اثر از خراسان شروع و به خراسان هم ختم می‌شود، از روز سوم شهریور ۱۳۲۰ و ماجرای هجوم روس‌ها از شمال شرقی خراسان به ایران و اشغال ایران از سوی متفقین آغاز می‌شود و با پایان جنگ تحمیلی عراق علیه ایران به پایان می‌رسد، البته در جلدهای میانی این مجموعه واقعه ۱۵ خرداد۱۳۴۲، فعالیت مبارزاتی گروه‌های اسلامی، تظاهرات مردمی، پیروزی انقلاب اسلامی، راپکاری‌های گروهک‌های ضدانقلاب در کردستان هم به تصویر کشیده می‌شود. هفت جلد نخست این اثر به جریان حضور روس‌ها در ایران اختصاص دارد و در جلدهای بعدی حادثه ۱۵ خرداد۱۳۴۴، مبارزات و پیروزی انقلاب اسلامی و چگونگی آغاز و پایان جنگ تحمیلی مدنظر قرار می‌گیرد، پنج جلد آخر این رمان هم به حوادث جنگ تحمیلی می‌پردازد. در این رمان سعی شده است نیم‌قرن از حیات کشور با جزئیات آورده شود؛ از آداب و سنن، فولکلور،

از تعزیه هم داریم که قالب آن فکاهی است و تماشاگر را به خنده وامی‌دارد. مجلس ابوخلیق مضحکه هم از همین نوع است و ما در چهار شب، شبیه‌خوانی طنز انجام می‌دهیم. او ادامه می‌دهد: مختار کسی است که علیه امویان قیام کرد. اشقیای کربلا و هر که در کربلا و شهادت امام حسین(ع) و یارانش نقش داشت، تلاش می‌کرد از دست مختار و ابراهیم اشتر فرار کند. ما در تعزیه اعراب جاسوسی هر کدام از این اشقیا را روی صحنه می‌آوریم. آنها با شعر و موسیقی خود را معرفی می‌کنند و مقام در پی فرار هستند، البته اگر اصل تعزیه را بخواهیم اجرا کنیم، طولانی است و حتی به ۱۲ ساعت هم می‌رسد اما ما آن را کوتاه کردیم؛ قسمت‌های طنزش را آوردیم، چراکه هم ایام شادی است و هم در حوصله و وقت مجلس بگنجد.

این شبیه‌گردان درباره وجه تسمیه مجالس مضحکه ابوخلیق این طور می‌گوید: ابوخلیق کسی بود که از طرف ابن زیاد مأمور شد، در واقعه کربلا نام هر کدام از سپاه یزید که هلاک و هر که از سپاه امام حسین(ع) شهید شد، ثبت کند و در واقع دفترنویس کربلا بود. او وقت قیام مختار به دست ابراهیم اشتر افتاد و به دستور مختار به زندان افتاد. او از ترس، خود را به دیوانگی زد اما وقتی فلک شد، اسم و هویت خود را افش کرد و اسم مجالس مضحکه هم به خاطر همین دفترنویس کربلا به مجالس مضحکه ابوخلیق معروف شد. از میرزا احمدی درباره مجلس عروسی و بلقیس و حضرت سلیمان و استقبال کم‌نظیر مردم از تماشای این مجلس می‌پرسیم و او جواب می‌دهد: در سوره نمل ماجرای این ازدواج آمده و ما در این مجلس بخش‌های طنز و شادی‌وار گم‌شدن همدرد و تعریف این پرنده از بلقیس و نحوه آشنایی حضرت سلیمان با او و در نهایت ازدواجش را به نمایش گذاشتیم.

این هنر مند که اجراهایش گستره‌ای فراتر از سراسر ایران دارد، می‌گوید: سال ۱۳۷۰ بود که به چهل و چهارمین دوره جشنواره آوینون^(۱) در فرانسه دعوت شدیم و در آنجا شبیه‌خوانی معجزات امام رضا(ع) و شهادت امام حسین(ع) را اجرا کردیم. در این سنسشان هم اجرا داشتیم و همین راجعینی که گذشت، با گروه هم به کربلا رفتیم و تعزیه اجرا کردیم. ما از شعرهای میرزا^(۲) و فرزندش سیدکاظم معروف به میرعم در تعزیه‌های مان استفاده می‌کنیم. این شعرها دسته‌وگروخته و سینه‌به‌سینه به ما رسیده است، البته خود هم در اوقات فراغت هم نسخه‌نویسی می‌کنم و هم شعر می‌گویم. زمانی که از جناب میرزا احمدی در مورد دوست‌داشتنی‌ترین تعزیه‌ای که تا به حال اجرا کرده است، می‌پرسیم، می‌گوید: من همه تعزیه‌ها را دوست دارم و نمی‌توانم یکی از بین شان انتخاب کنم، پاسخی صادقانه که نقطه پایان گفت‌وگوی مان است و شاید شروع اندیشیدن به انواع تعزیه این هنر نمایشی – ایینی که جوامع مختلف آن را دیده و با آن ارتباط گرفته‌اند.

این هنر مند که اجراهایش گستره‌ای فراتر از سراسر ایران دارد، می‌گوید: سال ۱۳۷۰ بود که به چهل و چهارمین دوره جشنواره آوینون^(۱) در فرانسه دعوت شدیم و در آنجا شبیه‌خوانی معجزات امام رضا(ع) و شهادت امام حسین(ع) را اجرا کردیم. در این سنسشان هم اجرا داشتیم و همین راجعینی که گذشت، با گروه هم به کربلا رفتیم و تعزیه اجرا کردیم. ما از شعرهای میرزا^(۲) و فرزندش سیدکاظم معروف به میرعم در تعزیه‌های مان استفاده می‌کنیم. این شعرها دسته‌وگروخته و سینه‌به‌سینه به ما رسیده است، البته خود هم در اوقات فراغت هم نسخه‌نویسی می‌کنم و هم شعر می‌گویم. زمانی که از جناب میرزا احمدی در مورد دوست‌داشتنی‌ترین تعزیه‌ای که تا به حال اجرا کرده است، می‌پرسیم، می‌گوید: من همه تعزیه‌ها را دوست دارم و نمی‌توانم یکی از بین شان انتخاب کنم، پاسخی صادقانه که نقطه پایان گفت‌وگوی مان است و شاید شروع اندیشیدن به انواع تعزیه این هنر نمایشی – ایینی که جوامع مختلف آن را دیده و با آن ارتباط گرفته‌اند.

این هنر مند که اجراهایش گستره‌ای فراتر از سراسر ایران دارد، می‌گوید: سال ۱۳۷۰ بود که به چهل و چهارمین دوره جشنواره آوینون^(۱) در فرانسه دعوت شدیم و در آنجا شبیه‌خوانی معجزات امام رضا(ع) و شهادت امام حسین(ع) را اجرا کردیم. در این سنسشان هم اجرا داشتیم و همین راجعینی که گذشت، با گروه هم به کربلا رفتیم و تعزیه اجرا کردیم. ما از شعرهای میرزا^(۲) و فرزندش سیدکاظم معروف به میرعم در تعزیه‌های مان استفاده می‌کنیم. این شعرها دسته‌وگروخته و سینه‌به‌سینه به ما رسیده است، البته خود هم در اوقات فراغت هم نسخه‌نویسی می‌کنم و هم شعر می‌گویم. زمانی که از جناب میرزا احمدی در مورد دوست‌داشتنی‌ترین تعزیه‌ای که تا به حال اجرا کرده است، می‌پرسیم، می‌گوید: من همه تعزیه‌ها را دوست دارم و نمی‌توانم یکی از بین شان انتخاب کنم، پاسخی صادقانه که نقطه پایان گفت‌وگوی مان است و شاید شروع اندیشیدن به انواع تعزیه این هنر نمایشی – ایینی که جوامع مختلف آن را دیده و با آن ارتباط گرفته‌اند.

کتاب جنگ

برشی از فرازهای دفاع مقدس

ورق برگشته در پاسگاه یزد

سیدعلی مددزیدی

۲۰خرداد۱۳۴۳، تپ مستقل ۱۸ الغدیر به فرماندهی ابراهیم جعفرزاده بر گه مأموریتش را به بر شالش گره زد و راهی جایی حوالی پاسگاه یزد در کوشک شد که به دلیل موقعیت جغرافیایی‌اش به خط ابرونی یزد شهره بود. تپ مستقل خط پدافندی را از لشکر ۸۱ باختران تحویل گرفت و در اوایل تابستان ۱۳۶۳ به صورت رسمی در خط یزد جا خوش کرد. ایام برای تپ مستقل در این دوره همراه با فراز‌وشیب‌هایی خمپاره‌ها گاه به روزمرگی مبتلا می‌شد و روزها در تالطم زدوخوردهای متداول جنگ ورق می‌خوردند تا اینکه در آخرین ماه مأموریت اهالی یزد، نقطه عطف دوره مأموریت تپ مستقل ۱۸ الغدیر یزد رقم خورد. سه‌چهار روز مانده به ۲۵مهر ۱۳۶۳ حجم آتش از سمت دشمن سنگین‌تر از قبل شد و همین مورد کمی شاخک‌های مسئولان تپب را تحریک کرد اما بررسی‌ها چیز خاصی را جز حجم بیشتر توپ و خمپاره نشان نمی‌داد. بالاخره در بامداد روز موعود از دلشوره‌ای غریب، فرمانده تپب، شهید جعفرزاده فردی را مأمور کرد تا خارج از روند معمول شناسایی، سپیده زده، خودش را به خطوط دشمن برساند و زیر نظر بگیردشان و راهی شدن مأمور شناسایی همانا، نشستن آب یخ به کل پیکره تپب همانا، گزارش‌های شناسایی تا حدودی فرماندهان تپب را هشیار کرده بود اما مسئله‌ای گره این غافلگیری را کورتر کرد؛ افرادی از خط دشمن به سمت تپ پدافندی پیشروی می‌کردند که لباس خودی‌ها را به تن داشتند!

القصه که ۲۵مهر ۱۳۶۳ یکی از نقاط برجسته هشت سال جنگ است که در دل روایت آن به وضوح مخاطب اثر مقاومت در مقابل دشمن و عنایت پروردگار به این مقاومت را می‌چشد و آشکارا برگشتن ورق شکست را می‌بیند. «خانه عمو حسین» محصول قلم مصطفی زمرانی فر چاپ‌شده در انتشارات سوره مهر، متولد شده است تا بار روایت همین فتح را بر دوش بکشد. ظاهراً روند تحقیقات چهار سال طول کشیده و در این مدت نویسنده ۲۵فتر از مسئولان و وابستگان تپب را پای میز مصاحبه کشانده است. نویسنده در مقدمه تصریح کرده است که دلیل حجم‌یوم‌ و کم‌بودن مجال، کتاب به ریز اتفاقات مخاطب اثر مقاومت در مقابل دشمن و عنایت پروردگار به این مقاومت را می‌چشد و آشکارا برگشتن ورق شکست را می‌بیند. «خانه عمو حسین» محصول قلم مصطفی زمرانی فر چاپ‌شده در انتشارات سوره مهر، متولد شده است تا بار روایت همین فتح را بر دوش بکشد. ظاهراً روند تحقیقات چهار سال طول کشیده و در این مدت نویسنده ۲۵فتر از مسئولان و وابستگان تپب را پای میز مصاحبه کشانده است.

نویسنده در مقدمه تصریح کرده است که دلیل حجم‌یوم‌ و کم‌بودن مجال، کتاب به ریز اتفاقات مخاطب اثر مقاومت در مقابل دشمن و عنایت پروردگار به این مقاومت را می‌چشد و آشکارا برگشتن ورق شکست را می‌بیند. «خانه عمو حسین» محصول قلم مصطفی زمرانی فر چاپ‌شده در انتشارات سوره مهر، متولد شده است تا بار روایت همین فتح را بر دوش بکشد. ظاهراً روند تحقیقات چهار سال طول کشیده و در این مدت نویسنده ۲۵فتر از مسئولان و وابستگان تپب را پای میز مصاحبه کشانده است. نویسنده در مقدمه تصریح کرده است که دلیل حجم‌یوم‌ و کم‌بودن مجال، کتاب به ریز اتفاقات مخاطب اثر مقاومت در مقابل دشمن و عنایت پروردگار به این مقاومت را می‌چشد و آشکارا برگشتن ورق شکست را می‌بیند. «خانه عمو حسین» محصول قلم مصطفی زمرانی فر چاپ‌شده در انتشارات سوره مهر، متولد شده است تا بار روایت همین فتح را بر دوش بکشد. ظاهراً روند تحقیقات چهار سال طول کشیده و در این مدت نویسنده ۲۵فتر از مسئولان و وابستگان تپب را پای میز مصاحبه کشانده است. نویسنده در مقدمه تصریح کرده است که دلیل حجم‌یوم‌ و کم‌بودن مجال، کتاب به ریز اتفاقات مخاطب اثر مقاومت در مقابل دشمن و عنایت پروردگار به این مقاومت را می‌چشد و آشکارا برگشتن ورق شکست را می‌بیند. «خانه عمو حسین» محصول قلم مصطفی زمرانی فر چاپ‌شده در انتشارات سوره مهر، متولد شده است تا بار روایت همین فتح را بر دوش بکشد. ظاهراً روند تحقیقات چهار سال طول کشیده و در این مدت نویسنده ۲۵فتر از مسئولان و وابستگان تپب را پای میز مصاحبه کشانده است.

نویسنده در مقدمه تصریح کرده است که دلیل حجم‌یوم‌ و کم‌بودن مجال، کتاب به ریز اتفاقات مخاطب اثر مقاومت در مقابل دشمن و عنایت پروردگار به این مقاومت را می‌چشد و آشکارا برگشتن ورق شکست را می‌بیند. «خانه عمو حسین» محصول قلم مصطفی زمرانی فر چاپ‌شده در انتشارات سوره مهر، متولد شده است تا بار روایت همین فتح را بر دوش بکشد. ظاهراً روند تحقیقات چهار سال طول کشیده و در این مدت نویسنده ۲۵فتر از مسئولان و وابستگان تپب را پای میز مصاحبه کشانده است. نویسنده در مقدمه تصریح کرده است که دلیل حجم‌یوم‌ و کم‌بودن مجال، کتاب به ریز اتفاقات مخاطب اثر مقاومت در مقابل دشمن و عنایت پروردگار به این مقاومت را می‌چشد و آشکارا برگشتن ورق شکست را می‌بیند. «خانه عمو حسین» محصول قلم مصطفی زمرانی فر چاپ‌شده در انتشارات سوره مهر، متولد شده است تا بار روایت همین فتح را بر دوش بکشد. ظاهراً روند تحقیقات چهار سال طول کشیده و در این مدت نویسنده ۲۵فتر از مسئولان و وابستگان تپب را پای میز مصاحبه کشانده است.

نویسنده در مقدمه تصریح کرده است که دلیل حجم‌یوم‌ و کم‌بودن مجال، کتاب به ریز اتفاقات مخاطب اثر مقاومت در مقابل دشمن و عنایت پروردگار به این مقاومت را می‌چشد و آشکارا برگشتن ورق شکست را می‌بیند. «خانه عمو حسین» محصول قلم مصطفی زمرانی فر چاپ‌شده در انتشارات سوره مهر، متولد شده است تا بار روایت همین فتح را بر دوش بکشد. ظاهراً روند تحقیقات چهار سال طول کشیده و در این مدت نویسنده ۲۵فتر از مسئولان و وابستگان تپب را پای میز مصاحبه کشانده است.